

Klimat- och näringslivsdepartementet

Vilhelmina Mineral AB
c/o Erik Andersson och Olof
Hasselberg, Fröberg & Lundholm
Advokatbyrå AB,
erik.andersson@froberg-
lundholm.se,
olof.hasselberg@froberg-
lundholm.se

Överklagande av bergmästarens beslut om
bearbetningskoncession för området Stekenjokk K nr 1,
Strömsunds och Vilhelminas kommuner, Jämtlands län och
Västerbottens län

Regeringens beslut

Med bifall till överklagandet upphäver regeringen det överklagade beslutet och beviljar Vilhelmina Mineral AB:s ansökan om bearbetningskoncession enligt minerallagen (1991:45) för området Stekenjokk K nr 1. Bearbetningskoncessionen innebär rätt till utvinning och tillgodogörande av koppar, zink, bly, guld och silver. Koncessionsområdet omfattar en yta om 325,02 hektar och begränsas av räta linjer mellan hörnpunkter med koordinater i SWEREF 99TM enligt följande.

Hörnpunkt	N-koordinat	E-koordinat
1	7 219 894	474 806
2	7 218 982	474 965
3	7 218 317	474 953
4	7 216 812	474 517
5	7 214 759	472 714
6	7 215 000	472 300
7	7 216 688	473 854
8	7 220 180	474 499
1	7 219 894	474 806

Karta över koncessionsområdet bifogas detta beslut (*se bilaga 1*).

Koncessionstiden är 25 år från och med dagen för detta beslut.

Koncessionen förenas med följande villkor.

1. Gruvverksamhet i form av brytning, hantering av lagrad malm ovan jord samt borttransport av utbruten malm får endast ske vintertid under perioden från och med november till och med april varje år.
2. Vilhelmina Mineral AB ska årligen i god tid samråda med berörda samebyar inför uppstart och avslut av verksamhetsperioden samt samråda med berörda samebyar varje år för att diskutera försiktighetsåtgärder som ska vidtas för att minska störningar på rennäringen under april månad.
3. Bolaget ska till bergmästaren ställa en ekonomisk säkerhet om 1 000 000 kronor. Säkerheten ska ställas senast när anmälan om påbörjad gruvdrift enligt 57 § mineralförordningen (1992:285) sker.

Ärendet

Bakgrund

Bergmästaren avlog i beslut den 19 februari 2014 Vilhelmina Mineral AB:s (bolagets) ansökan om bearbetningskoncession för områdena Stekenjokk K nr 1 (dnr BS-906-2011) och Levi K nr 1 (dnr BS 22-907-2011). Skälet för bergmästarens beslut var sammanfattningsvis att bergmästaren bedömde att riksintresse för rennäring skulle ges företräde framför riksintresse för värdefulla ämnen och material. I fråga om den s.k. malmbevisningen anförde bergmästaren sammanfattningsvis att det under den senaste tioårsperioden förekommit malmprisnivåer som med de volymer och halter bolaget redovisat förmodligen varit för låga för bedrivande av lönsam gruvverksamhet. Med beaktande av malmpriserna sett över en längre tid bedömde bergmästaren att bolaget visat att fyndigheten sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt och att kravet på malmbevisning därmed var uppfyllt. Bergmästaren konstaterade även att den beräkning av mineralresurserna som bolaget fogat till sin ansökan överensstämde med de regler som antagits av gruvföretagens branschorganisation Svemin.

Bolaget överklagade bergmästarens beslut till regeringen. Under handläggningen hos regeringen framställde bolaget ett andrahandsalternativ innebärande att gruvverksamheten ska bedrivas 6 månader per år – under

perioden från november till och med april – samt att anrikning och deponering ska ske vid verksamhetsstället i Joma i Norge.

Regeringen återförvisade i beslut den 16 november 2017 (dnr N2014/01145) ärendet till bergmästaren med motiveringen att projektets utformning ändrats på ett sådant sätt att en ny prövning enligt instansordningsprincipen behövde göras i första instans.

Under handläggningen hos Bergsstaten frångick bolaget den ursprungliga ansökan och framförde att avsikten var att endast andrahandsalternativet ska prövas. Den ansökan som har varit föremål för bergmästarens prövning efter återförvisningen avser alltså halvårsbrytning samt anrikning och deponering i Joma i Norge.

Nu överklagat beslut

Bergmästaren beslutade den 17 oktober 2024 att avslå bolagets ansökan (dnr BS 22-906-2011, *se bilaga 2*). Vid en bedömning av malmbevisningen anförde bergmästaren sammanfattningsvis att osäkerheterna i kvalitets- och haltsambanden är för stora och att bolaget inte påvisat en fyndighet som sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt inom Stekenjokk K nr 1. Det föreligger därmed, enligt bergmästaren, hinder för att bevilja aktuell koncessionsansökan. Bergmästaren fann dock att det inte föreligger hinder mot att bevilja ansökan med anledning av arronderingsförhållandena, fyndighetens art samt hushållningsbestämmelserna i miljöbalken. Bergmästaren beslutade samma dag att bevilja bolagets ansökan om bearbetningskoncession avseende närliggande Levi K nr 1 (dnr BS 22-907-2011, regeringens ärendenummer KN2024/02316).

Bolaget har överklagat bergmästarens beslut till regeringen och anför sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan. Bergmästaren har varit förhindrad att ändra sitt beslut avseende malmbevisningen eftersom den godkändes genom beslutet 2014. En myndighet får inte ändra ett gynnande förvaltningsbeslut annat än i särskilt angivna situationer. Några sådana skäl föreligger inte i förevarande fall. Beslutet strider vidare mot förbudet mot *reformatio in pejus* och mot principen om berättigade och legitima förväntningar. Bergsstaten har varit skyldig att förelägga bolaget att komplettera ansökan om den har innehållit brister. Något sådant föreläggande meddelades dock inte. Däremot förelades bolaget att komplettera ansökan i andra avseenden. Bergmästaren har alltså gjort en

förnyad bedömning av ansökans innehåll och därvid konstaterat att vissa brister har förelegat. Av det följer den naturliga slutsatsen att ansökan måste ha bedömts vara komplett i alla övriga avseenden. Sammantaget måste även Bergsstatens handläggning av ansökan efter att den återförvisades av regeringen ha inneburit ett godkännande av malmbevisningen. Att Bergsstaten inför det nu överklagade beslutet inte har förelagt bolaget att komplettera ansökan avseende påstådda brister i undersökningarna utgör en allvarlig brist i myndighetens handläggning av ansökan. Beslutet är inte proportionerligt. Innebörden av proportionalitetsprincipen är att det inte är tillräckligt att påstå att det finns formella möjligheter att göra en viss bedömning. Inom ramen för bedömningen måste även hänsyn tas till konsekvenserna av bedömningen. Oaktat vad som anförts i övrigt så uppfyller bolagets undersökningar tillämpliga krav i minerallagen avseende malmbevisningen. Mineraltillgångarna vid Stekenjokk K nr 1 har beräknats och sammanställts i enlighet med det regelverk och de rekommendationer som finns utfärdade av Svemin och som motsvarar Australasian JORC Code samt det kanadensiska regelverket National Instrument 43-1. Såvitt avser Stekenjokk Syd har knappt 2,8 miljoner ton mineraltillgång bedömts vara indikerad medan knappt 1,5 miljoner ton har bedömts vara antagen. Underlaget har granskats av en s.k. kvalificerad person. Statens industriverks riktlinjer för erhållande av utmål samt utvidgning av utmål enligt gruvlagen, utarbetade den 12 januari 1976 är tillämpliga vid prövning av koncessionsärenden. Sammanfattningsvis är riktlinjernas huvudsyften att undvika ett missbruk av minerallagensamt att malmtillgångar ska undersökas tillräckligt för att det ur ett nationellt perspektiv ska vara möjligt att bedöma malmtillgången i landet. Det skulle vara orimligt att ställa högre krav än så. Därtill har bolaget tagit på sig stora kostnader för att gå vidare med projektet i tron att malmbevisningen fortsatt skulle bedömas som uppfylld. I Statens industriverks riktlinjer anges att alltför högt ställda krav på undersökningsarbetets omfattning för erhållande av bearbetningskoncession skulle kunna innebära att mineraliseringarna inte undersöks på ett ekonomiskt optimalt sätt och skulle innebära att intresset för prospektering hämmas. Det anges också att hänsyn bör tas till kostnaden och svårighetsgraden att framskaffa uppgifter. Vidare anges att vid fyndigheter belägna på måttligt djup ska den påvisade mineralmängden kunna beräknas med större grad av säkerhet än vid djupt belägna fyndigheter. Med måttligt djup avses enligt riktlinjerna mindre än ungefär 200 meter under marknivån. Riktlinjerna föreskriver även att en djupt belägen fyndighet bör ha varit föremål för undersökningsarbeten i sådan omfattning att ”sannolika tillgångar” kan beräknas för en del av

fyndigheten. I detta fall är fyndigheten belägen på omkring 500 meters djup. Stekenjokk Syd undersöktes tidigare av Boliden som borrade en tunnel från det område som kallas Stekenjokk Nord. Denna tunnel är idag vattenfylld. För att genomföra ytterligare borrning av denna fyndighet behövs därför borrning från markytan, vilket skulle innebära över 500 meter djupa borrhål eller att tunneln töms på vatten. Båda alternativen skulle vara så kostsamma att de inte kan anses genomförbara utan att först ha erhållit bearbetningskoncession.

Bolaget har till sitt överklagande bifogat ett rättsutlåtande av Olle Lundin, professor i förvaltningsrätt, till styrkande av att bergmästaren i sin handläggning av ärendet har åsidosatt principen om gynnande förvaltningsbesluts orubblighet samt förbudet mot reformatio in pejus.

Voernese sameby och Vilhelmina södra sameby har beretts tillfälle att yttra sig över bolagets överklagande.

Voernese sameby anför i huvudsak följande till stöd för sin talan. Bolagets utgångspunkt är enbart företagsekonomisk. De miljökostnader som samhället drabbas av vid en etablering som innebär omfattande ingrepp i natur och miljö är i nu aktuellt fall betydande. En kortsiktig industrietablering kan inte anses vara samhällsekonomiskt lönsam, sett utifrån bl.a. påverkan på det samiska samhället och i synnerhet påverkan på renskötseln. Den snabba tekniska utvecklingen innebär att industrin genererar färre arbetstillfällen än tidigare. Antalet årsarbetstillfällen kommer att minska. Det finns skäl att ifrågasätta påståendet att gruvan kommer ha stor effekt på sysselsättningen och den lokala ekonomin. Renskötseln är den näring som bäst främjar en långsiktig hushållning av miljön, marken och vattnet i området. – Även om koppar omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1252 av den 11 april 2024 om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råmaterial (Critical Raw Materials Act, CRMA) så innebär det inte att alla projekt bedöms som strategiskt viktiga. Nu aktuellt projekt har inte prövats av EU och har således inte heller bedömts vara ett strategiskt viktigt projekt.

Vilhelmina södra sameby anför i huvudsak följande till stöd för sin talan. Bergsstaten har haft både rätt och skyldighet att vid den nya handläggningen pröva samtliga lagstadgade förutsättningar för den ansökta bearbetningskoncessionen, däribland om fyndigheten sannolikt kan

tillgodogöras ekonomiskt. Bergsstatens beslut från 2014 utgjorde inte något gynnande förvaltningsbeslut och beslutsskäl saknar rättskraft. Regeringens återförvisning var inte begränsad till en särskild fråga. Bergsstaten hade därför att göra en fullständig ny prövning av bolagets ansökan. Att ansökan därefter återigen avslogs innebär alltså inte att bolagets situation försämrats på ett sätt som strider mot förbudet mot reformatio in pejus.

Skälen för regeringens beslut

Tillämpliga bestämmelser, utöver vad som följer nedan, framgår av bergmästarens beslut.

Av 2 kap. 15 § regeringsformen framgår att vars och ens egendom är tryggad genom att ingen kan tvingas avstå sin egendom till det allmänna eller till någon enskild genom expropriation eller något annat sådant förfogande eller tåla att det allmänna inskränker användningen av mark eller byggnad utom när det krävs för att tillgodose angelägna allmänna intressen.

Enligt 4 kap. 5 § minerallagen ska en koncession förenas med de villkor som behövs för att skydda allmänna intressen eller enskild rätt eller som behövs för att naturtillgångarna ska utforskas och tillvaratas på ett ändamålsenligt sätt.

Enligt 4 kap. 6 § minerallagen ska en koncessionshavare ställa säkerhet för dennes skyldigheter vad gäller efterarbete, om det inte finns särskilda skäl till något annat.

Av 4 kap. 7 § minerallagen framgår att en bearbetningskoncession meddelas för tjugofem år. Om sökanden begär det, får kortare tid bestämmas.

Av 3 kap. 1 § miljöbalken framgår att mark- och vattenområden ska användas för det eller de ändamål för vilka områdena är mest lämpade med hänsyn till beskaffenhet och läge samt föreliggande behov. Företräde ska ges sådan användning som medför en från allmän synpunkt god hushållning.

I 3 kap. 5 § första stycket miljöbalken anges att mark- och vattenområden som har betydelse för rennäringen eller yrkesfisket eller för vattenbruk så långt möjligt ska skyddas mot åtgärder som kan påtagligt försvåra näringarnas bedrivande. I paragrafens andra stycke anges att områden som är av riksintresse för rennäringen eller yrkesfisket ska skyddas mot åtgärder som avses i första stycket.

Enligt 3 kap. 7 § första stycket miljöbalken ska mark- och vattenområden som innehåller värdefulla ämnen eller material så långt möjligt skyddas mot åtgärder som kan påtagligt försvåra utvinningen av dessa. Enligt andra stycket ska områden som innehåller fyndigheter av ämnen eller material som är av riksintresse skyddas mot åtgärder som avses i första stycket.

Av 3 kap. 10 § miljöbalken framgår att om ett område enligt 3 kap. 5–8 §§ miljöbalken är av riksintresse för flera oförenliga ändamål ska företräde ges åt det eller de ändamål som på lämpligaste sätt främjar en långsiktig hushållning med marken, vattnet och den fysiska miljön i övrigt.

Enligt 2 § förordningen (1998:896) om hushållning med mark- och vattenområden ska vissa myndigheter lämna uppgifter till länsstyrelsen om områden som myndigheterna bedömer vara av riksintresse. Det är dock först vid en tillståndsprovning som det slutligt avgörs huruvida området är av riksintresse för de aktuella värdena (se prop. 1997/98:45 del. I s. 242).

Regeringens bedömning

Frågan i ärendet är om det var rätt av bergmästaren att avslå den nu aktuella ansökan om bearbetningskoncession.

Området för den planerade verksamheten ligger inom fastigheten Vilhelmina Kronoöverloppsmarken 1:1 i Vilhelmina kommun. Området är utpekad som riksintresse både för rennärning och för värdefulla ämnen eller material. Ansökan avser brytning av silver, guld, koppar, zink och bly. Av ansökan framgår att brytningen ska ske genom underjordsbrytning och att verksamhetsområdet ovan jord är beräknat till en yta om två hektar. Transport av malmen ska ske till verksamhetsområdet Joma i Norge, där anrikning ska ske. Verksamheten ska enligt ansökan pågå under perioden november–april.

Bergmästaren har avslagit ansökan med motiveringen att den malmbevisning som bolaget tagit fram inte i tillräcklig grad visar att fyndigheten sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt. En malmbevisning är en redogörelse för den utredning som gjorts för att identifiera och dokumentera malmförekomster, och utgör det underlag som läggs fram för att bedöma om kravet om ekonomiskt tillgodogörande i 4 kap. 2 § första stycket 1 minerallagen är uppfyllt. Enligt detta villkor är det en förutsättning för att koncession ska kunna meddelas att den fyndighet som har påträffats sannolikt kan

tillgodogöras ekonomiskt. Malmbevisningen består således av två delar; dels en redogörelse för kännedomsgraden av fyndigheten, dels en redogörelse som visar att fyndigheten sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt. För att en bearbetningskoncession ska beviljas krävs att ansökan omfattar en fyndighet som är så väl undersökt att den kan klassificeras som minst en indikerad resurs. Detta för att ge den säkerhet som behövs för att bedöma dess ekonomiska potential. I malmbevisningen ingår utlåtanden avseende fyndighetens mängd och kvalitet, vilka upprättas av en s.k. kvalificerad person.

Regeringen konstaterar att bergmästaren hade att pröva den reviderade ansökan om bearbetningskoncession i sin helhet efter att regeringen återförvisat ärendet år 2017. Det innefattar en fullständig prövning enligt 4 kap. 2 § mineralagen. Regeringen anser därför att Bergmästaren inte varit förhindrad att på nytt göra en prövning av malmbevisningen.

Malmbevisningen för Stekenjokk K nr 1 baseras på en malmresursberäkning (MRE) från 2007, upprättad av BGU AB. Mineraltillgångarna har beräknats och sammanställts i enlighet med det regelverk och de rekommendationer som motsvarar Australasian JORC Code samt det kanadensiska regelverket National Instrument 43–101. Dessa standarder är internationellt vedertagna rapporteringsstandarder för klassificering och redovisning av mineralresurser och mineraltillgångar inom gruv- och prospekteringsindustrin. Närmare 2,8 miljoner ton mineraltillgång bedömdes i beräkningen vara indikerad, medan knappt 1,5 miljoner ton bedömdes vara antagen. De delar som i malmresursberäkningen klassificerades som indikerade mineralresurser är borrhade med ett profilavstånd på 70–180 meter.

Är underlaget tillräckligt för bedömning av fyndighetens lönsamhet?

Bergmästarens slutsats är att osäkerheterna i kvalitets- och haltsambanden är för stora och att sökanden därmed inte har påvisat en fyndighet som sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt. Som beslutet får förstås har bergmästaren, i fråga om de delar som i malmresursberäkningen klassificerats som indikerade, funnit att provtagningstätheten inte är tillräcklig för att de provtagna delarna ska kunna anses vara indikerade. Detta innebär att bergmästaren sammanfattningsvis har bedömt att underlaget inte når upp till den bevisnivå som krävs för att fyndighetens lönsamhet ska kunna bedömas.

Regeringen konstaterar att det inte finns några absoluta krav på omfattningen av de undersökningar som malmbevisningen grundas på. I 4 kap. 2 § minerallagen anges att koncession ska meddelas om en fyndighet som sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt har påträffats. Eftersom lagstiftaren inte uttryckligen har ställt krav på viss omfattning eller viss typ av bevisning finns det skäl att beakta bl.a. vad som sägs i förarbetsuttalanden, vägledningar och riktlinjer i fråga om malmbevisningens funktion och syfte.

De av Statens industriverk framtagna riktlinjerna för erhållande av utmål samt utvidgning av utmål enligt gruvlagen från 1976 får alltså anses vara vägledande i fråga om hur höga krav som bör ställas på de undersökningar som läggs till grund för malmbevisningen. I Vägledning för prövning av gruvverksamhet, SGU-rapport 2016:23, anger Sveriges geologiska undersökning (SGU) att riktlinjerna tillämpas för erhållande av bearbetningskoncession. Statens industriverks riktlinjer är av allmän karaktär eftersom det inte bedömts vara möjligt att göra dem detaljerade med anledning av olika malms varierande egenskaper, utformning och placering. I riktlinjerna görs även gällande att hänsyn bör tas till kostnaden och svårighetsgraden att framskaffa uppgifter, samt att en malm i regel inte är fullständigt känd förrän den är utbruten och att det ur ekonomisk synpunkt oftast är fördelaktigast att undersökningsarbetet fortsätts och bedrivs jämsides med malmbrytningen. En helhetsbedömning ska alltså göras av omständigheterna i det enskilda fallet. Det centrala i bedömningen är huruvida koncessionsmineral har påvisats i sådan mängd att gruvdrift sannolikt är möjligt inom 25 år.

Det kan konstateras att malmbevisningen fyller en viktig funktion genom att motverka att naturresurser exploateras i onödan. Den är dock inte avsedd att utgöra ett hinder då omständigheterna vid en sammantagen bedömning talar för att fyndigheten sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt. Enligt Statens industriverks riktlinjer är malmbevisningskravets huvudsyften dels att förhindra missbruk av minerallagen genom otillbörligt ianspråktagande av mark, dels att befintliga malmtillgångar i största möjliga utsträckning ska vara undersökta och kända. I riktlinjerna anges bl.a. att alltför högt ställda krav på undersökningsarbetets omfattning skulle kunna innebära att malmerna inte undersöks på det ekonomiskt mest optimala sättet och skulle medföra att intresset för prospektering hämmas.

I propositionen 1988/89:92 om ny minerallagstiftning m.m. anges att en konkurrenskraftig gruv- och mineralindustri är av väsentlig betydelse för

utvecklingen av svenskt näringsliv. Ett övergripande mål för näringspolitiken är att skapa förutsättningar för utveckling och förnyelse inom industrin. Som en del av näringspolitiken syftar mineralpolitiken till att ta till vara utvecklingsmöjligheterna inom den svenska mineralråvaruindustrin för att skapa förutsättningar för en god försörjning av mineralråvaror för den svenska industrin. Utnyttjandet av landets mineraltillgångar måste ske på ett effektivt sätt samtidigt som kravet på en god miljö tillgodoses (a. prop. s. 35). Regeringen anser att det för Sveriges råvaruförsörjning och industriella utveckling inom gruv- och mineralområdet är av stor vikt att landets naturresurser utnyttjas på bästa sätt.

Bergmästaren har i sin prövning utgått från terminologi och definitioner från Committee for Mineral Reserves International Reporting Standards (CRIRSCO). CRIRSCO är ett internationellt samarbete för rapportering av mineraltillgångar och malmreserver. CRIRSCO-standarderna syftar till att ge investerare och deras rådgivare tillförlitlig och jämförbar information om mineralresurser (se CRIRSCO, International Reporting Template, 2019). Internationella standarder av denna typ kan tjäna som vägledning t.ex. i fråga om definitioner. De är dock inte bindande.

Regeringen instämmer i bolagets uppfattning att den kravnivå som ställs för att skydda investerare inte nödvändigtvis bör gälla för malmbevisningen.

Vidare kan konstateras att det finns omständigheter i övrigt som talar för att det finns brytningsvärda tillgångar i aktuellt område. Vad gäller Stekenjokk har SGU i beslut den 10 december 2012 (dnr. 46-2099/2011) pekat ut området som riksintresse för värdefulla ämnen eller material. I beslutet anfördes följande. *Områdena kring fyndigheten Stekenjokk är väl kända genom geologiska undersökningar samt genom borrhningar och tidigare malmbrytning. Områdena är väl dokumenterade bl.a. genom Bolidens omfattande geologiska dokumentation över området, däribland den borrhkarta över de borrhningar som har utförts i området samt provanalyser. Dessa visar att fyndigheten Stekenjokk innehåller goda halter av Cu, Zn, Pb och Ag.* – I ärendet framgår att Boliden har haft planer på att bryta den aktuella mineraliseringen. Planerna avbröts dock med anledning av vid den tiden låga malmpriser. I malmbevisningen har en kvalificerad person bedömt att provtätheten är tillräcklig. Det kan även konstateras att bergmästaren i sitt beslut från 2014 godkände malmbevisningen.

Den aktuella fyndigheten är djupt belägen, cirka 500 meter under marknivån. Den tunnel som finns där i dag är vattenfylld. Dessa omständigheter innebär ofrånkomligen att ytterligare undersökningar skulle vara kostsamma. Enligt regeringens mening bör detta beaktas vid prövningen av malmbevisningen, vilket har stöd i Statens industriverks riktlinjer.

Enligt regeringens mening har det inte framkommit skäl att nu ställa högre krav på malmbevisningen i fråga om kännedomen om fyndigheten än vad som ställdes vid bergmästarens beslut den 19 februari 2014. Vid en sammantagen bedömning anser regeringen att omständigheterna är sådana att malmbevisningen kan ligga till grund vid bedömningen i detta ärende av om fyndigheten inom Stekenjokk K nr 1 sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt.

Kan fyndigheten sannolikt tillgodogöras ekonomiskt?

Inom ramen för malmbevisningen har bolaget presenterat en lönsamhetsstudie – en s.k. PEA – där malm från Stekenjokk K nr 1 och Levi K nr 1 bryts tillsammans med malm från bolagets verksamhet i Joma, där även anrikning ska ske. Enligt lönsamhetsstudien är Stekenjokk en fyndighet som tillsammans med Levi K nr 1 och Joma sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt. Regeringen gör inte någon annan bedömning.

Malmbevisningen utgör därmed inte ett hinder mot att bevilja ansökan om bearbetningskoncession.

Fyndighetens belägenhet och art samt miljökonsekvensbeskrivningen

Den ursprungliga miljökonsekvensbeskrivningen i ärendet har kompletterats i omgångar under ärendets gång. I likhet med bergmästaren bedömer regeringen att miljökonsekvensbeskrivningen i ärendet uppfyller kraven i 6 kap. miljöbalken och kan läggas till grund för en prövning i koncessionsärendet. Bergmästaren har bedömt att det inte föreligger hinder mot att bevilja ansökan med hänvisning till arronderingsförhållandena och fyndighetens art. Regeringen gör ingen annan bedömning i denna del.

Tillämpning av 3 och 4 kap. miljöbalken

Prövningen av en ansökan om bearbetningskoncession syftar till att bedöma sökandens förutsättningar att utvinna och ekonomiskt tillgodogöra sig den fyndighet som ansökan gäller på ett sätt som inte är olämpligt i förhållande till andra allmänna intressen, såsom rennäringen. Det prövas genom en

tillämpning av de s.k. hushållningsbestämmelserna i 3 kap. och 4 kap. 1–7 §§ miljöbalken.

Hushållningsbestämmelserna i miljöbalken utgör den rättsliga grunden för den fysiska riksplaneringen i Sverige. Vid tillämpningen av hushållningsbestämmelserna ska hänsyn tas till såväl bevarandevärden som till intressen för de areella näringarna. Avsikten är att förhindra att områden som är av stor nationell betydelse för en viss användning tas i anspråk för ett annat ändamål. Det är alltså i första hand fråga om markpolitiska avvägningsregler med prioritering av vissa utpekade intressen. Bestämmelserna innebär att en bedömning ska göras av vad som är en ändamålsenlig och lämplig användning av den mark som omfattas av en ansökan om bearbetningskoncession.

SGU beslutade den 10 december 2012 att peka ut och detaljavgränsa Stekenjokk-området som riksintresse för värdefulla ämnen eller material (se ovan). Jordbruksverket beslutade år 2005 om områden av riksintresse för rennäringen inom Västerbottens län. Sedan 2008 är Sametinget ansvarig myndighet för översyn och justeringar av rennäringens riksintresseområden. Stekenjokk-området är utpekad som riksintresse för rennäringen.

Regeringen anser inte att det finns skäl att frångå de bedömningar som ligger till grund för utpekandet av Stekenjokk-området som riksintresse för såväl rennäring som för värdefulla ämnen eller material.

Det aktuella området är året-runt-mark för Vilhelmina södra sameby, men även Voernese sameby har sina renar där under delar av året. Detta innebär att båda samebyarna är berörda av den ansökta verksamheten. Området har viktiga funktioner såsom kalvningsland, betesland, brunstland, uppsamlingsområde och rastbete vid flyttning. Närområdet används också vid renskiljning och slakt. Stekenjokk-området är ett högfjällsområde, vilket innebär att renarna huvudsakligen vistas i området under sommarhalvåret. Utredningen visar dock att renar kan förekomma i området i viss utsträckning under större delen av året. Länsstyrelsen i Västerbottens län har i yttrande till Bergsstaten den 23 augusti 2024 bedömt att det främst är i april månad som gruvverksamheten, åtminstone vissa år, kan vara i konflikt med rennäringens intressen med anledning av att det då kan vara nödvändigt att ha renarna i området för att andra områden inte går att utnyttja.

Det kan konstateras att den sökta verksamheten medför en påverkan på bedrivandet av rennärigen i området. Området ska enligt 3 kap. 5 § miljöbalken skyddas mot åtgärder som påtagligt försvårar rennärigen bedrivande. Eftersom området dessutom är utpekad som riksintresse för värdefulla ämnen eller material ska även dessa intressen beaktas. T.ex. kan nämnas att EU har utpekad koppar som en s.k. strategisk råvara och det är en betydelsefull komponent för EU:s självförsörjning och den gröna omställningen.

När ett område omfattas av riksintressen för oförenliga ändamål ska en avvägning enligt 3 kap. 10 § miljöbalken göras. En sådan avvägning aktualiseras dock först när en åtgärd kan befaras medföra påtaglig skada på det andra riksintresset, eftersom det är först då riksintressena anses oförenliga (jfr. MÖD 2006:48).

Den sökta verksamheten är planerad att ske genom underjordsbrytning och den yta om två hektar som verksamheten skulle ianspråkta ovan jord är förhållandevis liten. Malmen ska transporteras till och anrikning ska ske på annan plats. Bolaget har reviderat sin ansökan från att gälla året runt till sex månader per år, från november till april. Renarna vistas i området i huvudsak under sommarhalvåret. Enligt regeringen medför dessa omständigheter att verksamheten inte kan befaras påtagligt försvåra för rennärigen och bedömer i likhet med bergmästaren att riksintresset värdefulla ämnen eller material och riksintresset rennärigen kan samexistera i området – under förutsättning att adekvata försiktighetsåtgärder vidtas. Regeringen delar alltså bergmästarens bedömning att en tillämpning av bestämmelserna i 3 kap. och 4 kap. 1–7 §§ miljöbalken inte utgör hinder mot att bevilja bolagets ansökan.

Villkor

Bergmästaren beslutade att förena koncessionsbeslutet avseende Levi K nr 1 med bl.a. följande villkor.

- *Samebyn ska under april månad varje år ha möjlighet att stoppa hela eller delar av verksamheten när renskötsel bedrivs i området.*

Området Levi K nr 1 är närliggande och ligger också i Stekenjokk-området, vilket innebär att förutsättningarna i markanvändningsfrågan för de båda verksamhetsområdena är mycket lika. I båda ärenden har framkommit att

det åtminstone vissa år är nödvändigt för renskötarna att ha renarna i Stekenjokk-området under hela eller delar av april månad.

Vilhelmina södra sameby och Voernese sameby har överklagat bergmästarens beslut att bevilja bolagets koncessionsansökan avseende Levi K nr 1 och yrkat att beslutet ska upphävas. Bolaget har å sin sida överklagat villkoret som anger att samebyarna under april månad varje år ska ha möjlighet att stoppa hela eller delar av verksamheten när renskötsel bedrivs i området. Regeringen har denna dag beslutat att avslå samebyarnas överklaganden och bifalla bolagets överklagande (dnr. KN2024/02316).

I bergmästarens beslut gällande Levi K nr 1 anges att ”närmare preciseringar av villkoren till skydd för rennäringens intressen bör fastställas i en prövning av gruvverksamheten enligt miljöbalken”. Regeringen har i det ärendet sammanfattningsvis bedömt att villkoret är otydligt, att konsekvenserna av villkoret inte är tillräckligt utredda, att villkor om samråd med samebyarna för att minska störningar på rennäringen under april månad är tillräckligt för att tillgodose rennäringens behov av att minska störningar i april månad samt att det vid behov finns möjlighet att utreda och besluta om ytterligare villkor vid tillståndsprövningen av verksamheten enligt miljöbalken hos mark- och miljödomstolen. Regeringen konstaterar även att för det fall mark- och miljödomstolen bedömer att ett sådant villkor inte är nödvändigt, uppstår en otillfredsställande situation genom att villkoret i koncessionsbeslutet står kvar utan närmare precisering. Mot den bakgrunden har regeringen upphävt det överklagade villkoret i ärende KN2024/02316.

Regeringen anser, i likhet med bedömningen i ärendet avseende Levi K nr 1, att det finns förutsättningar för riksintresset värdefulla ämnen eller material och riksintresset rennäring att samexistera i området genom att gruvverksamheten i koncessionsärendet begränsas till perioden november – april varje år och att årliga samråd ska ske med berörda samebyar för att diskutera försiktighetsåtgärder för att minska störningar på rennäringen under april månad.

Slutsats

Regeringen har enligt vad som framgår ovan ansett att en tillämpning av hushållningsbestämmelserna inte utgör hinder mot att bevilja bolagets ansökan. Regeringen anser att vad som framkommit i ärendet visar att gruvverksamheten inte kommer medföra ett oacceptabelt intrång och att

rennäringen även i fortsättningen kommer att kunna bedrivas i området samt att samebyarna har förutsättningar att vidmakthålla sin kultur – under förutsättning att de villkor som beslutet förenas med efterföljs. Enligt regeringen strider beslutet därmed inte mot bestämmelsen i 2 kap. 15 § regeringsformen eller Sveriges folkrättsliga åtaganden (jfr. HFD 2024 not 36 och prop. 1992/93:32 s. 105).

Mot bakgrund av vad som angetts ovan, och genom att koncessionen förenas med de villkor som anges under rubriken Regeringens beslut, anser regeringen att den nu aktuella koncessionen ska beviljas.

Med anledning av utgången i ärendet saknas skäl att ta ställning till de övriga grunder som bolaget har anfört som skäl för sitt yrkande.

På regeringens vägnar

Peter Kullgren

Anna-Mona Herrburth

Kopia till

Vilhelmina södra sameby, c/o Camilla Wikland och Amanda Mikaelsson,
Hope Advokater AB, camilla.wikland@hopeadvokater.se,
amanda.mikaelsson@hopeadvokater.se

Voernese sameby, c/o Jenny Wik Karlsson, Svenska Samernas Riksförbund,
jenny@sapmi.se

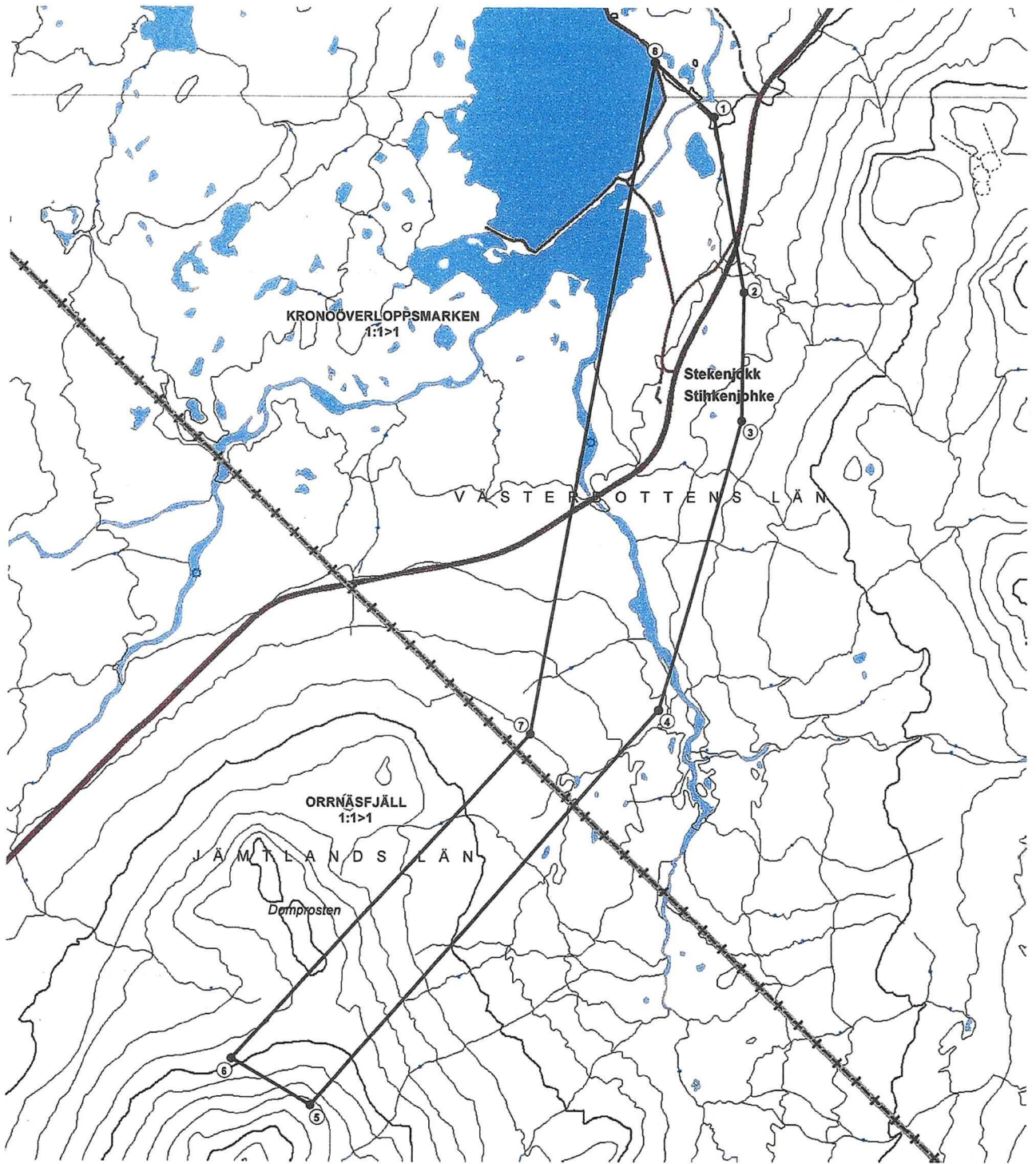
Finansdepartementet/BA och OFA SFÖ
Kulturdepartementet/KKM, RS och SNA
Landsbygds- och infrastrukturdepartementet/SPN, FJR och TP
Bergsstaten, dnr. BS 22-906-2011 (Handlingarna återsänds)
Länsstyrelsen i Västerbottens län
Länsstyrelsen i Jämtlands län
Strömsunds kommun
Vilhelmina kommun

STEKENJOKK K NR. 1
VILHELMINA MINERAL AB
VILHELMINA & STRÖMSUNDS KOMMUN
VÄSTERBOTTENS & JÄMTLANDS LÄN

Projektnr. 1783425
Skala (A3) 1:20000
Datum 2018-03-14

BILAGA 1

Teckenförklaring

- Koordinatreferenser
- ▭ Koncessionsområde
- ▭ Fastighetsgräns
- +--+ Länsgrens
- Allmän väg, klass II
- Bilväg/gata
- - - Sämre bilväg

Upprättad av:

Jonas Dahlöf
vice VD Vilhelmina Mineral AB

E	N
1	474806 7219894
2	474965 7218982
3	474953 7218317
4	474517 7216812
5	472714 7214759
6	472300 7215000
7	473854 7216688
8	474499 7220180

0 500 1000 m
Koordinatsystem: SWEREF99 TM

Uppdragsledare: C. Jonasson

Handläggare: R. Sundkvist

Ritad av: J. Heikén

Underlag: © Lantmäteriet. Ärende nr. M2004/2092

I:\Projekt\20171783425_Vilhelmina Mineral AB BK13_IMG\GIS\MXD\BILAGA_Koncession_Steckenjokk_K_nr_1.mxd

BERGSSTATEN
Box 43
SE-971 02 Luleå
Sweden

BESLUT

Sid 1(15)
2024-10-17

Dnr BS 22-906-2011

Delg.nr. 730 / 2024

Vilhelmina Mineral AB
Brahegatan 29
114 37 Stockholm

Bearbetningskoncession enligt minerallagen för området Stekenjokk K nr 1 i Strömsunds kommun i Jämtlands län och Vilhelmina kommun i Västerbottens län

Beslut

Bergmästaren avslår Vilhelmina Mineral AB, 556832-3876, ansökan om bearbetningskoncession enligt minerallagen (1991:45) för området Stekenjokk K nr 1.

Beskrivning av det ansökta koncessionsområdet

Koncessionsområdet omfattar en yta om 325,02 ha och begränsas av räta linjer mellan hörnpunkter med koordinater i SWEREF 99TM enligt följande.

Huvudyta 1

Hörnpunkt	N-koordinat	E-koordinat
1	7 219 894	474 806
2	7 218 982	474 965
3	7 218 317	474 953
4	7 216 812	474 517
5	7 214 759	472 714
6	7 215 000	472 300
7	7 216 688	473 854
8	7 220 180	474 499
1	7 219 894	474 806

Koncessionsområdet omfattas av Vilhelmina Mineral AB:s (hädanefter sökanden) undersökningstillstånd Stekenjokk nr 1 och Stekenjokk nr 2. Området är beläget i Vilhelmina och Strömsund kommuner, Västerbotten och Jämtlands län, cirka 25 kilometer väster om byn Klimpfjäll.

Bakgrund

Ansökan

Bergsstatens handläggning av ärendet före den 16 november 2017

Ansökan om bearbetningskoncession för området Stekenjokk K nr 1 kom in från sökanden till Bergsstaten den 29 juli 2011. Ansökan avser koncessionsmineralen koppar, zink, bly, guld och silver och en koncessionstid om 25 år. Ansökan har därefter kompletterats i omgångar. Området som ansökan avser är utpekad som riksintresse för rennärning samt riksintresse för värdefulla ämnen och material. Ansökan har remitterats till Länsstyrelsen Jämtlands län och Länsstyrelsen Västerbotten. De berörda länsstyrelserna har i yttranden den 2 oktober 2013 och 7 oktober 2013 framhållit att de avstyrker att bearbetningskoncession lämnas. Detta då riksintresse för rennärning ska ges företräde framför riksintresset värdefulla ämnen och material. Bergmästaren delade de berörda länsstyrelsernas bedömningar och avtog därför koncessionsansökan genom beslut den 19 februari 2014.

Regeringens beslut den 16 november 2017

Sökanden överklagade bergmästarens beslut och yrkade att regeringen skulle visa ärendet åter till bergmästaren för ny handläggning, och då med hänvisning till instansordningsprincipen. Grunderna för överklagandet var att bolaget hade tecknat en avsiktsförklaring med Drake Resources som innehar rättigheterna för den norska Grong-gruvan i Joma, 55 km väster om Stekenjokk i Norge. Bland annat hade möjligheterna till halvårsbrytning samt möjligheter till anrikning och deponering i Joma, Norge undersökts och funnits goda. Regeringen har genom beslut den 16 november 2017 upphävt bergmästarens beslut och lämnat ärendet åter till bergmästaren för ny behandling. Detta då regeringen fann att projektets utformning hade ändrats på ett sådant sätt att en ny prövning behöver göras av dess förenlighet med tillämpligt regelverk samt att denna prövning, i enlighet med instansordningsprincipen, bör ske i första instans.

Bergsstatens handläggning av ärendet efter den 16 november 2017

Med anledning av regeringens beslut att återförvisa ärendet till Bergsstaten och med anledning av projektets nya utformning (det så kallade "andrahandsalternativet") gjordes en ny granskning av underlaget i ärendet och sökanden har ombetts inkomma med kompletteringar i ärendet, bland annat den 1 februari 2018 och den 19 juni 2018.

Bolaget har genom kompletteringarna bland annat framfört att endast andrahandsalternativet ska prövas (säsongsvis brytning och transport till Joma, Norge). Ärendet har med anledning av de förändrade förutsättningarna även den 18 februari 2019 remitterats på nytt till länsstyrelserna. Länsstyrelsen Jämtlands län har yttrat sig den 6 maj 2019 där länsstyrelsen framhållit att den tillstyrker att bearbetningskoncession meddelas, dock med vissa villkor till skydd för rennäringsenheten. Länsstyrelsen Västerbotten har yttrat sig den 7 maj 2019 där länsstyrelsen bedömer att underlaget behöver kompletteras innan beslut kan fattas om eventuell tillstyrkan.

Efter kompletteringar från sökandens sida har ärendet på nytt skickats på remiss. Länsstyrelsen Jämtlands län har yttrat sig den 25 november 2019, där länsstyrelsen framhåller att den i sin helhet vidhåller sitt tidigare yttrande till Bergsstaten (av den 6 maj 2019). Länsstyrelsen Västerbotten har i yttrande den 17 december 2019 framhållit att den anser att det för båda koncessionerna krävs prövning enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken (Natura 2000), innan ett samlat ställningstagande till markanvändningen enligt 3 och 4 kap. miljöbalken kan göras.

Länsstyrelsen Västerbotten har sedermera lämnat Natura 2000-tillstånd, varför Bergsstaten den 12 april 2024 har hemställt om att Länsstyrelsen Västerbotten återupptar handläggningen och inkommer med ett samlat ställningstagande till markanvändningen enligt 3 och 4 kap. miljöbalken. Länsstyrelsen Västerbotten har i yttrande den 23 augusti 2024 framfört att den tillstyrker att bearbetningskoncession för Stekenjokk K nr 1 och Levi K nr 1 lämnas, och då enligt sökandens andrahandsalternativ med säsongsvis brytning november till april. Länsstyrelsen bedömer att säsongsvis brytning av malm, transport av malm till och anrikning i Norge mellan november och april möjliggör att riksintressena värdefulla ämnen och mineral och rennäringsenheten kan samexistera givet att rätt försiktighetsåtgärder vidtas. Länsstyrelsen föreslår även vissa villkor till skydd för rennäringsenheten.

Sökanden har även parallellt med remissförfarandet inkommit med kompletteringar i ärendet.

Sökanden har bland annat framhållit följande. Som ramverk för bedömning av malmbevisning finns den svenska minerallagen, förarbeten till minerallagen och den tidigare gruvlagen, riktlinjer skrivna av Statens industriverk samt rättspraxis. Utöver detta har Bergsstaten som myndighet även krav på sig att agera i enlighet med svensk förvaltningsrätt. Då Bergsstaten avsåg bolagets ansökan om bearbetningskoncession 2014 gjordes detta på grund av påstådd konflikt med rennäringsenheten om markanvändning medan det i det skriftliga beslutet tydligt framgick att malmbevisningen var godkänd. När regeringen 2017 återförvisade ärendet till Bergsstaten för ny bedömning skedde detta efter att bolaget justerat ansökan till att endast omfatta säsongsbrytning vintertid

då renar vanligtvis ej finns i området. Bergsstaten gjorde vid denna tidpunkt ingen annan bedömning av malmbevisningen än tidigare och efterfrågade ingen komplettering från bolaget. Istället skickades samma ärende på nytt till länsstyrelserna i Jämtland och Västerbotten för ny bedömning. Enligt Olle Lundin, professor i förvaltningsrätt, innebär Bergsstatens hantering 2014 och 2017 i bägge fallen att Bergsstaten fattat myndighetsbeslut om att godkänna malmbevisningen. Efter Bergsstatens beslut 2017 att skicka ut ärendet på nytt till berörda instanser har bolaget och ett flertal myndigheter mellan 2018 och 2023 lagt omfattande resurser på fortsatt utredning av ärendet. Berörda myndigheter och organisationer som involverades i arbetet var utöver bolaget primärt länsstyrelserna i Jämtland och Västerbotten samt Mark- och miljödomstolen i Umeå. Arbetet under denna period drevs framför allt av de krav på ytterligare utredningar som framfördes av Länsstyrelsen i Västerbotten. Detta rörde bland annat, men inte bara, ett mycket omfattande arbete kring utredning och ansökan om Natura 2000-tillstånd för gruvverksamhet i området Stekenjokk-Levi.

Det skulle vara synnerligen problematiskt inte bara för Vilhelmina Mineral som enskild sökande utan även för Sverige som gruvnation och rättsstat om Bergsstaten skulle ompröva det tidigare beslutet att godkänna malmbevisningen. Förvaltningsrättsligt skulle Bergsstatens beslut vara i strid med grundläggande principer. Bergsstatens hantering av ärendet innebär de facto att myndighetsbeslut om malmbevisning fattats både 2014 och 2017 och att Vilhelmina Mineral, myndigheter och andra parter som varit involverade i processen har anpassat och baserat sitt agerande enligt rättmätig presumtion om att myndighetsbeslut i fråga om godkänd malmbevisning fattats och varit gällande. Om Bergsstaten efter stora resursinsatser från bolaget och andra parter efter många års process skulle besluta att revidera tidigare beslut att godkänna malmbevisningen skulle detta innebära en orimlig rättsosäkerhet för den enskilda sökanden och att Sverige som rättsstat på goda grunder skulle kunna ifrågasättas. Ett dylikt beslut skulle även innebära ett brott mot den så kallade proportionalitetsprincipen som säger att ett myndighetsbeslut inte får innebära en orimlig försämring för en enskild sökande i förhållande till tidigare situation.

Sökanden har vidare framhållit att denne ser positivt på att båda länsstyrelserna nu har tillstyrkt ansökningarna och anser att föreslagna villkor i huvudsak ligger i linje med vad som diskuterats under prövningens gång. Sökanden kan därför i huvudsak godta de av länsstyrelserna föreslagna villkoren, men föreslår vissa justeringar. Sökanden kan dock inte godta Länsstyrelsen i Västerbottens villkor nummer två rörande rennäringens föreslagna möjlighet att närsomhelst och utan tidsbegränsning under hela april kunna kräva att sökandens verksamhet helt stoppas.

Kungörelse och underrättelser

Ansökan och miljökonsekvensbeskrivningen har kungjorts i tidningarna Västerbottens-Kuriren, Folkbladet Västerbotten, Östersunds-Posten, Länstidningen Östersund samt i Post- och Inrikes Tidningar. Berörda fastighetsägare och övriga kända sakägare har underrättats om ansökan och tillställts kopia av ansökan, icke-teknisk sammanfattning och innehållsförteckning av miljökonsekvensbeskrivningen samt information om var kompletta handlingar i ärendet finns tillgängliga.

Från fastighets- och övriga kända sakägare har i huvudsak följande synpunkter framförts.

Vornese sameby framför att samebyn motsätter sig att ansökan beviljas och har i huvudsak framfört följande. Samebyn motsätter sig att ansökan beviljas. Samebyn har tidigare då ärendet påbörjades under 2011 samt under handläggningstiden redogjort för grunderna i sitt ställningstagande. Samebyn hänvisar till dessa inlagor i sin helhet. Vad gäller de delar som sökanden kompletterat sin ansökan med vill samebyn framhålla följande. Utifrån en samhällsekonomisk bedömning synes denna förändring medföra att de ekonomiska riskerna ökar, mot bakgrund av att verksamheten inte kommer pågå året om. Utifrån ett ekonomiskt perspektiv torde detta medföra att marginalerna minskas. Samebyn anser att bolaget inte redogjort för detta på ett sätt som kan anses tillfyllest, sett utifrån att detta utgör en av grunderna vid en intresseavvägning. Samebyn anser att detta i sig utgör ytterligare en omständighet som styrker samebyns inställning att koncession ej skall beviljas.

Samebyn kan konstatera att i likhet med vad samebyn framfört i tidigare ingivna yttranden att en bedömning/prövning ske utifrån samtliga anläggningar/infrastruktur som är nödvändiga för en etablering samt därtill kumulativa konsekvenser. Detta synsätt har lyfts vid flertalet tillfällen i praxis bland annat i högsta förvaltningsdomstolen. Bolaget anför att en fullgod utredning gjorts och att påverkan på rennäringsen är av mindre omfattning. Samebyn delar inte bolagets bedömning. Verksamheten kommer att påverka ett betydligt större område än vad bolaget angett. Den nu aktuella prövningen för koncession inom Stekenjokk måste innefatta alla anläggningar för fyndigheten oaktat om det ligger inom eller utanför koncessionsområdet. Om Bergsstaten finner att underlaget är fullgott, vilket bolaget anför kan ej tillstånd medges utifrån de grunder samebyn tidigare angivit, att en etablering kommer medföra påtaglig skada för renskötseln i området. Samebyn anser således att bolagets ansökan skall lämnas utan bifall.

Vilhelmina Södra sameby vidhåller vad samebyn tidigare har anfört i ärendet hos Bergsstaten, länsstyrelsen och regeringen. Samebyn vidhåller att ansökan i första hand

ska avvisas på grund av brister i prövningsunderlaget och i andra hand avslås eftersom den ansökta verksamheten kommer innebära ett påtagligt försvårande av samebyns renskötsel. Till stöd för detta har samebyn i huvudsak framfört följande.

Miljökonsekvensbeskrivningen (MKB) är behäftad med sådana brister att ansökan inte kan läggas till grund för prövning av ärendet. Syftet med en MKB är att identifiera och beskriva de direkta och indirekta effekter som den planerade verksamheten kan medföra, samt att möjliggöra en samlad bedömning av dessa effekter. MKB:n ska innehålla de uppgifter som krävs för att uppfylla detta syfte, och den ska ge ett så bra underlag som möjligt för det beslut prövningsmyndigheten ska fatta. MKB:n är bristfällig både avseende aktualiteten av de uppgifter den omfattar och som genomförda analyser baseras på, samt avseende omfattningen och detaljeringsgraden av nämnda uppgifter och analyser. Rennäringens bedrivande inom Vilhelmina Södras betesmarker och även inom det aktuella området har förändrats i stor utsträckning under senare år och detta har inte beaktats i sökandens miljökonsekvensbeskrivning och kompletteringar av densamma.

Den ansökta verksamheten avses placeras i ett område som är av riksintresse för rennäringen och som därmed ska skyddas mot åtgärder som kan påtagligt försvåra rennäringens bedrivande. Redan risken för att en enskild åtgärd kan påtagligt försvåra rennäringens bedrivande är tillräckligt för att avslå ansökan, och det ska observeras att även förhållandevis begränsade åtgärder kan avsevärt försvåra renskötelsen. Det är därför inte sannolikt att verksamheten kan tillåtas. Prövningsmyndigheten måste dock göra en bedömning i det enskilda fallet, vilket kräver en noggrann genomgång av verksamhetens påverkan på rennäringen. Vilhelmina Södra ställer sig frågande till de ekonomiska förutsättningarna för den ansökta verksamheten och hänvisar i detta avseende till vad samebyn har framfört tidigare. Detta gör sig dock i än högre grad gällande avseende sökandens andrahandsyrkande och Vilhelmina Södra saknar en redovisning avseende de ekonomiska förutsättningarna för en sådan verksamhet. Stekenjokk utgör redan ett av de absolut viktigaste kärnområdena för rennäring i Västerbotten, och för Vilhelmina Södra är Stekenjokk av helt avgörande betydelse. Dess betydelse har ytterligare förstärkts de senaste åren, bland annat till följd av ökande intrång. Det bör också noteras att vid området för den ansökta verksamheten är Vilhelmina Södras renbetesområde som smalast. Stekenjokk ingår i Vilhelmina Södras året-runt-marker, vilka de har rätt att nyttja hela året. Det finns inget annat område inom samebyns marker som är så komplett som Stekenjokkområdet. Det finns inte heller något område som kan ersätta Stekenjokkområdet som trivselland, kalvningsland, betesland, brunstland, uppsamlingsområde, och rastbete vid flyttning och samling. Om en verksamhet tillåts i området enligt sökandens första- eller andrahandsyrkande kommer Vilhelmina Södra att tvingas skriva om renskötselåret totalt. Mark- och miljööverdomstolen har i sin praxis återkommande förlitat sig på samebyarnas redogörelser och även mark- och miljödomstolarna har i ett antal mål uttryckligen angett

att det saknas anledning att ifrågasätta samebyarnas beskrivningar. Vilhelmina Södras uppgifter stöds också av såväl Voernese sameby som Sametinget, varför den information Vilhelmina Södra tillför ärendet bör tillmätas allra största betydelse vid prövningen.

Vilhelmina Södra har även hemställt om att Sametinget ska beredas möjlighet att yttra sig i ärendet. Vidare har samebyn hemställt om att Bergsstaten ska hålla muntlig förhandling i ärendet samt i samband med detta hålla syn. Vilhelmina Södra anser att en muntlig förhandling är nödvändig för att ärendet ska kunna utredas ordentligt och ge Bergsstaten det bedömningsunderlag som behövs, samt för att Vilhelmina Södra ska kunna ta tillvara sin rätt. Vid den muntliga förhandlingen kommer renskötare från Vilhelmina Södra att beskriva hur och när de bedriver rennäring i det aktuella området i dag, hur renar i allmänhet reagerar på störningar, vilka störningar som kan förväntas uppkomma genom gruvetablering samt vilka övriga störningar som förekommer i samebyns renskötselområde i dag. Detta för att visa vilka faktiska konsekvenser och effekter en gruvetablering kommer att ha på samebyns och grannsamebyars/renbetesdistrikts rennäring. Utöver att redogöra för de viktigaste omständigheterna i sak och göra förtydliganden avser Vilhelmina Södra att på den muntliga förhandlingen visa kartmaterial samt annat presentationsmaterial för att illustrera påverkan av den sökta verksamheten.

Övrigt

Ansökan om bearbetningskoncession för området Stekenjokk K nr 1 kom in till Bergsstaten den 29 juli 2011. Detta medför i enlighet med ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lag 2017:961 om ändring i minerallagen att 4 kap. 2 § ska tillämpas i dess tidigare lydelse, före den 1 januari 2018.¹

Motivering

Tillämpliga bestämmelser

Förutsättningar för koncession

Enligt 4 kap. 2 § första stycket minerallagen ska bearbetningskoncession meddelas om en fyndighet som sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt har blivit påträffad och fyndighetens belägenhet och art inte gör det olämpligt att sökanden får den begärda koncessionen.

Enligt 4 kap. 2 § tredje stycket ska 3 och 4 kap. miljöbalken tillämpas i ärenden om beviljande av bearbetningskoncession

¹ Se lag om ändring i minerallagen (1991:45), SFS 2017:961

Enligt 4 kap. 2 § fjärde stycket ska, om ett ärende om beviljande av koncession avser en verksamhet som ska prövas även enligt miljöbalken eller andra lagar, 3 och 4 kap. miljöbalken endast tillämpas vid den provning som sker i koncessionsärendet.

Enligt 4 kap. 2 § femte stycket ska en miljökonsekvensbeskrivning fogas till ansökan. När det gäller förfarandet, kraven på miljökonsekvensbeskrivningar samt planer och planeringsunderlag skall 6 kap. 3 och 7 §§, 8 § första stycket, 9, 10, 19 och 20 §§ miljöbalken tillämpas.

Enligt 4 kap. 2 § sjätte stycket får en koncession inte strida mot detaljplan eller områdesbestämmelser.

Samråd

Av 8 kap. 1 § tredje stycket minerallagen framgår att bergmästaren, när det gäller tillämpningen av 3, 4 och 6 kap. miljöbalken, ska samråda med länsstyrelsen i det eller de län där koncessionsområdet ligger. Länsstyrelsen får i dessa fall besluta om arkeologisk utredning enligt 2 kap. 11 § kulturmiljölagen (1988:950).

Vägledande avgöranden

I HFD 2016 ref. 21 konstaterade Högsta förvaltningsdomstolen att en prövning enligt 3 och 4 kap. miljöbalken i ett ärende om bearbetningskoncession ska omfatta såväl det sökta koncessionsområdet som markanvändning för till gruvdriften nödvändiga tillhörande anläggningar.

Bergmästarens bedömning

Prövningsramen

Sökanden har framfört att bergmästaren tidigare har godkänt malmbevisningen och att bergmästaren är bunden av sin tidigare bedömning av densamma, som enligt sökanden ska ha företagits både år 2014 och 2017. Vidare har sökanden med stöd av ett yttrande från Olle Lundin, professor i förvaltningsrätt, framfört att Bergsstatens hantering år 2014 och år 2017 i bägge fallen inneburit att Bergsstaten fattat myndighetsbeslut om att godkänna malmbevisningen samt att på nytt ta ställning i frågan skulle vara oförenligt med de grundläggande förvaltningsrättsliga principerna om gynnande besluts orubblighet och reformatio in pejus.

Bergmästaren kan i dessa delar initialt konstatera att bergmästarens tidigare beslut från år 2014 var ett avslagsbeslut. Vidare har beslutet upphävts av regeringen och ärendet har lämnats åter till bergmästaren för ny behandling. Som framgått ovan under rubriken

”Regeringens beslut den 16 november 2017” framhöll regeringen som grund för sin bedömning och återförvisning att projektets utformning hade ändrats på ett sådant sätt att en ny prövning behöver göras av dess förenlighet med tillämpligt regelverk, samt att denna prövning i enlighet med instansordningsprincipen bör ske i första instans. Bergsstaten framhöll också inom ramen för sitt yttrande till regeringen, som också framgår av regeringens beslut, att de nya uppgifterna om avsiktsförklaring och anrikning i externt anrikningsverk varken hade aktualiserats eller prövats inom ramen för grundärendet, samt att om det nu redovisade alternativet skulle beaktas så måste det i så fall föregås av en ny prövning enligt 4 kap. 2 § 1 minerallagen.

Redan mot bakgrund av regeringens beslut bedömer bergmästaren därför att sökanden inte kan ha utgått från att malmbevisningen var godkänd. Med anledning av detta anser inte heller bergmästaren att det skulle strida mot proportionalitetsprincipen att på nytt ta ställning till malmbevisningen inom ramen för detta beslut.

Vad gäller det sökanden anför om att bergmästaren genom att ha skickat ärendet på remiss på nytt år 2017 därmed måste ha fattat ett beslut om att godkänna malmbevisningen kan bergmästaren framhålla följande. Bergmästarens beslut i ärendet har, som framförts ovan, upphävts genom regeringens beslut den 16 november 2017. Efter detta datum har, fram till idag, inget beslut fattats i ärendet genom vilket bergmästaren slutligt avgjort frågan om bearbetningskoncession. Ett beslut om bearbetningskoncession innefattar enligt 4 kap. 2 § minerallagen bland annat en bedömning gällande den så kallade malmbevisningen (första punkten).

Med anledning av det ovan sagda innebär inte heller omständigheten att bergmästaren skickar ärendet på remiss att malmbevisningen därigenom har godkänts. Bergmästaren har vidare i enlighet med förvaltningslagens regler att utreda ett ärende i den mån dess beskaffenhet kräver innan beslut fattas. Vilka utredningsåtgärder som krävs och företas varierar således med hänsyn till ärendets karaktär. Det framgår dock av minerallagen att bergmästaren har att samråda med länsstyrelsen i koncessionsärenden. Något krav på att malmbevisningen ska vara godkänd innan ett remissförfarande inleds finns inte - vare sig i minerallagen, mineralförordningen eller SGU:s vägledning för prövning av gruvverksamhet. Det sistnämnda dokumentet har dock inte heller någon egen juridisk auktoritet. Bergmästaren kan även i sammanhanget konstatera att för det fall bergmästaren regelmässigt skulle undlåta exempelvis ett remissförfarande i de fall brister finns i en malmbevisning, så skulle det kunna leda till processekonomiska förluster. Ärenden skulle då i högre utsträckning riskera att behöva återförvisas istället för att efter en prövning i överinstans ändras av överprövningsinstansen, vilket det finns större möjligheter till i de fall det finns ett komplett beslutsunderlag. Vidare skulle ett sådant förfarande riskera att ärenden drar ut på tiden, exempelvis för det fall malmbevisningen i ett senare skede under ett ärendes handläggning bedöms som fullgod.

Vad gäller det sökanden anför om förbudet mot reformatio in pejus samt rättsfallet HFD 2013 ref. 1 kan bergmästaren konstatera att förutsättningarna i rättsfallet skiljer sig från de i nu aktuellt ärende. För det första utgör bergmästarens tidigare beslut i nu aktuellt ärende ett avslagsbeslut, sökanden beviljades inte den ansökta koncessionen. Rättsfallet gällde vidare återförvisning på grund av utredningsskäl medan det i nu aktuellt ärende rör sig om en återförvisning med hänvisning till instansordningsprincipen. Dessa två grunder för återförvisning och omständigheterna däromkring skiljer sig enligt bergmästarens uppfattning så mycket åt att rättsfallet inte kan anses vara direkt tillämpligt i detta fall. I detta fall har sökanden i överinstans ändrat förutsättningarna för projektet genom det så kallade andrahandsalternativet, varför ärendet med anledning av instansordningsprincipen alltså återförvisats för ny prövning. Dessa ändrade förutsättningar påverkar inte bara markanvändningsfrågan, utan även malmbevisningsfrågan. Med anledning av detta bedömer således bergmästaren att en ny prövning behöver genomföras mot tillämpligt regelverk och att en ny bedömning av frågan om malmbevisningen inte strider mot förbudet mot reformatio in pejus.

Bergmästaren har alltså i enlighet med det ovan anförda konstaterat att en ny bedömning av malmbevisningen ska göras. Det bergmästaren har att ta ställning till och bedöma när det gäller malmbevisningen är om en fyndighet som sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt har påträffats.

Malmbevisningen

En malmbevisning är en redogörelse av de resultat som undersökningsarbetet har lett till, de geologiska och geofysiska kartor som har upprättats samt annan utredning som kan vara av betydelse vid en bedömning av om en fyndighet som kan tillgodogöras ekonomiskt har blivit påträffad. Malmbevisningen består av två delar, dels en redogörelse av kännedomsgraden av fyndigheten i fråga och dels en redogörelse som ska visa att fyndigheten sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt.

Den i ansökan aktuella malmbevisningen i Stekenjokk K nr 1 och Levi K nr 1 baserar sig på en mineralresursberäkning (MRE) från 2007.

Malmflöden i Norra Stekenjokk har brutits under åren 1976-1988 och gruvkartor finns tillgängliga vilka visar att malmen är kraftigt veckad. Södra Stekenjokk är en fristående separat position som inte alls har brutits. Huvuddelen av tillgångarna i de nya beräkningarna i Stekenjokk K nr 1 ligger i Södra Stekenjokk varför informationen endast baseras på diamantborrhål.

I Levi har endast mindre kvantiteter, ca 10 kton, provbrutits 1982-83. Brytningen avbröts då mäktigheten var avsevärt mindre än vad malmtolkningen visat och då malmen dessutom i likhet med Stekenjokkmalmen visade sig vara veckad.

Det finns borrhålsinformation i ett mönster på 40*50m i de delar som 2007 klassificerades som känd mineralresurs. De delar som 2007 klassificerades som indikerade mineralresurser är borrade med ett profilavstånd på 70-180m medan de delar som klassificerades som antagna mineralresurser har ett profilavstånd på upp till 670m.

För att göra en bedömning av en fyndighets ekonomiska potential måste den grundläggande kunskapen om mineraliseringens läge och geologiska kontinuitet gällande kvantitet, halt, kvalitet, densitet, form och fysiska egenskaper kunna uppskattas med tillräcklig säkerhet. Om så inte är fallet finns det inga förutsättningar för att bedöma om fyndigheten sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt.

För att beskriva denna säkerhet används här terminologi så som den används i definitionerna för mineralresurser i CRIRSCO (Committee for Mineral Reserves International Reporting Standards) familjens rapporteringsstandarder, här specifikt PERC 2021 (The Pan European Reserves and Resources Reporting Committee) standard.

Bergmästaren anser att det inte räcker med en mineralresurs för vilken kvantitet och halt eller kvalitet uppskattas med begränsade geologiska bevis och provtagningar och där geologiska bevis är tillräckliga för att antyda men inte verifiera kontinuitet i geologi och kvalitet.

Detta motsvarar definitionen av en antagen mineralresurs enligt PERC 2021, en mineralresurs som enligt samma standards definition är en koncentration eller förekomst av fast material av ekonomiskt intresse i eller på jordskorpan i sådan form, kvalitet och kvantitet att det finns rimliga utsikter till eventuell ekonomisk utvinning.

Bergmästaren anser att för att uppfylla kriteriet att fyndigheten sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt ska åtminstone vissa delar av mineraliseringen utgöras av en mineralresurs för vilken kvantitet, halt eller kvalitet, densitet, form och fysiska egenskaper uppskattas med tillräcklig säkerhet för att möjliggöra tillämpning av modifierande faktorer i tillräcklig detalj för att stödja gruvplanering och utvärdering av mineralfyndighetens ekonomiska lönsamhet och där geologiska bevis härrör från tillräckligt detaljerad och tillförlitlig prospektering, provtagning och testning och är

tillräckliga för att anta geologisk kontinuitet och kontinuitet i fråga om kvalitet eller halt mellan observationspunkterna.

Detta motsvarar definitionen av en indikerad mineralresurs enligt PERC 2021.

Kort sagt ska enligt bergmästaren kontinuiteten av geologi, kvalitet och halt kunna antas och inte endast antydas i åtminstone delar av mineraliseringen för att en bedömning om en fyndighet sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt ska kunna göras.

I de delar som 2007 rapporterats som indikerade mineralresurser inom Stekenjokk K nr 1 anser bergmästaren att provtagningstätheten är för låg för att läge, kvantitet, halt eller kvalitet, densitet, form och fysiska egenskaper ska kunna uppskattas med tillräcklig säkerhet för att möjliggöra tillämpning av modifierande faktorer i tillräcklig detalj för att stödja gruvplanering och utvärdering av mineralfyndighetens ekonomiska lönsamhet.

Informationen är tillräcklig för att den storskaliga geologiska kontinuiteten ska kunna antas, medan kontinuitet i fråga om kvalitet och halt på grund av mineraliseringens kraftigt veckade karaktär endast kan antydas.

Informationen är vidare tillräcklig för att användas till en idéstudie, PEA (Preliminary Economic Assessment), vilket man också gjort och inkommit med till Bergsstaten i november 2022. En idéstudie är en teknisk och ekonomisk studie av storleksordningen och mineralresursens potentiella lönsamhet som omfattar lämpliga bedömningar av realistiskt antagna modifierande faktorer tillsammans med andra relevanta operativa faktorer som är nödvändiga för att vid rapporteringstillfället visa att det är rimligt att gå vidare till en förstudie. Idéstudien bekräftar att man identifierat en mineralresurs med rimliga utsikter till eventuell ekonomisk utvinning.

De delar som 2007 klassificerats som antagna mineralresurser är med tanke på mineraliseringens veckade karaktär för gles bortrade för att kontinuiteten kvalitet och halt ska kunna antydas, endast den storskaliga geologiska kontinuiteten kan möjligen antydas. Detta stöds också av att dessa områden uteslutits ur den uppdaterade mineralresursberäkningen från 2021 liksom ur den PEA som gjordes 2022.

Borrhål med upp till flera hundra meters mellanrum skulle kunna rapporteras som prospekteringsresultat men inte för att beräkna mineralresurser i denna typ av mineralisering med den säkerhet som behövs i en malmbevisning.

Med presenterat underlag finner därför bergmästaren vid en sammantagen bedömning att osäkerheterna i kvalitets- och haltsambanden är för stora och att sökanden inte påvisat en fyndighet som sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt inom Stekenjokk K nr 1.

Fyndighetens belägenhet och art

Vad gäller fyndighetens belägenhet gör bergmästaren följande bedömning. Arronderingsförhållandena på platsen utgör inte hinder mot att bevilja den aktuella koncessionen. Fyndigheten gör inte intrång eller utgör hinder för någon annan verksamhets bearbetningskoncession.

Vid en ansökan om bearbetningskoncession kan fyndighetens art ha särskild betydelse på så sätt att det från nationell synpunkt är angeläget att fyndigheten bearbetas av en viss exploatör. Koncessionen omfattar koncessionsmineralen koppar, zink, bly, guld och silver. Koppar räknas som ett strategiskt mineral (EU:s lista av kritiska och strategiska mineral). Det är enligt bergmästarens uppfattning därför fråga om ett mineral som har särskild betydelse ur nationell eller utrikespolitisk synpunkt. Bergmästaren ifrågasätter dock inte sökandens lämplighet som exploatör. Inte heller fyndighetens art talar således mot att bevilja den aktuella koncessionen.

Miljökonsekvensbeskrivningen samt tillämpningen av 3 och 4 kap. miljöbalken

I enlighet med 8 kap. 1 § minerallagen har bergmästaren samrått med de berörda länsstyrelserna beträffande tillämpningen av 3, 4 och 6 kap. miljöbalken. Genom detta samrådsförfarande har framkommit att länsstyrelserna anser att miljökonsekvensbeskrivningen kan ligga till grund för bedömning av tillämpningen av 3 och 4 kap. miljöbalken och att Stekenjokk K nr 1 kan beviljas enligt det av sökanden presenterade andrahandsalternativet under vissa villkor. De berörda länsstyrelserna har lämnat förslag på villkor enligt 4 kap. 5 § minerallagen.

Grundläggande vid prövningen av markanvändningen är att mark- och vattenområden ska användas för det eller de ändamål för vilka områdena är mest lämpade med hänsyn till beskaffenhet och läge samt föreliggande behov. Företråde ska ges sådan användning som medför en från allmän synpunkt god hushållning.

Bergmästaren finner inte skäl att frångå den bedömning som de berörda länsstyrelserna gjort i ärendet. Bergmästaren anser således att miljökonsekvensbeskrivningen uppfyller kraven på innehåll och kan godkännas. Vidare finner bergmästaren att det vid en tillämpning av 3 och 4 kap. miljöbalken inte föreligger hinder mot att bevilja

bearbetningskoncessionen Stekenjokk K nr 1 utifrån det presenterade andrahandsalternativet, samt beaktat de villkor de berörda länsstyrelserna föreslagit.

Bergmästaren kan konstatera att koncessionsområdet inte omfattas av detaljplan eller områdesbestämmelser.

Samlad bedömning av förutsättningarna för bearbetningskoncession

Bergmästaren konstaterar att det inte föreligger hinder mot att bevilja ansökan om bearbetningskoncession för Stekenjokk K nr 1 med utgångspunkt från den bedömning som gjorts i fråga om arronderingsförhållandena, fyndighetens art samt hushållningsbestämmelserna i miljöbalken.

Bergmästaren har dock funnit att det föreligger hinder mot att bevilja ansökan om bearbetningskoncession då sökanden inte visat att fyndigheten sannolikt kan tillgodogöras ekonomiskt.

Bergmästaren finner därför att ansökan ska avslås.

Övrigt

Vilhelmina Södra sameby har i sina yttranden den 12 april 2019 och 20 december 2019 hemställt att Bergsstaten ska inhämta yttrande från Sametinget i ärendet. Samebyn har vidare hemställt om att Bergsstaten ska hålla muntlig förhandling samt i samband med detta hålla syn.

Bergmästaren konstaterar inledningsvis att minerallagen och mineralförordningen inte innehåller några bestämmelser som föranleder att yttrande ska inhämtas från Sametinget i ett ärende om bearbetningskoncession. Vidare föreskrivs där inte heller krav på ett muntligt förfarande i ärendetypen. Av 9 § andra stycket förvaltningslagen (2017:900) framgår vidare att handläggningen ska vara skriftlig. En myndighet får dock besluta att handläggningen helt eller delvis ska vara muntlig, om det inte är olämpligt. Av 24 § samma lag framgår att om en part vill lämna uppgifter muntligt i ett ärende ska myndigheten ge parten tillfälle till det, om det inte framstår som obehövligt. Myndigheten bestämmer hur detta ska ske. Av förarbetena till bestämmelsen framgår att avsikten inte är att den enskilde mera generellt ska kunna kräva en muntlig förhandling av det slag som används i förfarandet hos de allmänna förvaltningsdomstolarna, vad det gäller är enbart att parten ska ha rätt att - om det inte är obehövligt - välja muntlig i stället för skriftlig form, då han eller hon förser myndigheten med beslutsunderlag (prop. 2016/17:180 s. 152).

Någon rätt till en muntlig förhandling, motsvarande den som föreskrivs i 9 § förvaltningsprocesslagen (1971:291) finns således inte i förvaltningslagen. Bergmästaren anser inte heller att ett muntligt inslag är behövligt utifrån vad samebyn framfört. Bergmästaren anser inte heller att yttrande från Sametinget ska inhämtas. Bergmästaren kan i detta sammanhang även konstatera att Sametinget har yttrat sig i ärendet inom ramen för länsstyrelsens handläggning, och som bergmästaren också fått del av inom ramen för länsstyrelsens yttrande till Bergsstaten.

Bergmästaren finner därför att samebyns begäran i dessa delar ska avslås.

Delgivning av beslutet

Advokat Olof Hasselberg, Fröberg & Lundholm Advokatbyrå, i egenskap av sökandens ombud, delges detta beslut genom vanlig delgivning med delgivningskvitto.

Hur man överklagar

Den som delges detta beslut genom vanlig delgivning med delgivningskvitto kan överklaga beslutet till Regeringen, Klimat- och näringslivsdepartementet, inom den tidsfrist som anges i överklagandehänvisningen (se bilaga).

De som deltagit i beslutet

Beslut i detta ärende har fattats av bergmästare Helena Kjellson efter föredragning av juristen Fredrik Hedemalm. I den slutliga handläggningen har även gruvingenjören Stig Abrahamsson deltagit.

Helena Kjellson

Fredrik Hedemalm

Kopia av beslutet sänds till Vilhelmina Mineral AB, berörda fastighetsägare och övriga kända sakägare, samt till Länsstyrelsen Västerbotten, Länsstyrelsen Jämtlands län, Vilhelmina kommun, Strömsund kommun och Sametinget.

Bilagor

Bilaga, Överklagandehänvisning, vanlig delgivning genom delgivningskvitto.

BERGSSTATEN

Hur man överklagar

Om ni vill överklaga bergmästarens beslut ska ni skriva till **Regeringen, Klimat- och näringslivsdepartementet**.

Överklagandet ska vara skriftligt och ställas till Regeringen, Klimat- och näringslivsdepartementet **men skickas till Bergsstaten, Box 43, SE-971 02 Luleå** eller mineinspect@bergsstaten.se

I överklagandet ska ni ange:

- Vilket beslut som ni överklagar, ange beslutets diarienummer.
- Varför ni anser att beslutet ska ändras och vilken ändring ni vill ha.
- Ni ska ange ert namn, telefonnummer, postadress och e-postadress.
- Om ni anlitar ombud ska ombudets namn, telefonnummer, postadress och e-postadress anges.

Ert överklagande ska ha kommit in till Bergsstaten **inom tre veckor från den dag då ni fick del av beslutet**.

Om ni behöver upplysningar om hur man överklagar kan ni vända er till Bergsstaten, via epost mineinspect@bergsstaten.se eller telefon 0920-23 79 00.